

Bratia a sestry,

slová z Biblie, ktoré máme dnes pred sebou, sú rozdelené do troch krátkych textov. Opisujú začiatok verejného pôsobenia Ježiša Krista. Je zaujímavé sledovať, ako sa pôsobenie a učenie Ježiša v okolí mesta Kafarnaum rozšírilo do veľkej časti celého sveta. Pozrime sa teraz bližšie na to, ako nám dnešné tri texty opisujú začiatok Ježišovej misie.

Po zatknutí Jána Krstiteľa Ježiš odišiel z Nazareta do Kafarnaumu. Predtým ešte diabol pokúšal Ježiša. Ježiš odmietol urobiť to, čo od neho žiadal. Ježiš chcel robiť iba to, čo od Neho žiada Jeho nebeský Otec. Odišiel do Kafarnaumu preto, aby sa naplnilo, čo o ňom bolo predpovedané v Starom zákone. Predpovedal to prorok Izaiáš. Kafarnaum sa nachádza v krajoch zebulónskych a neftalímskych. Celá Palestína bola rozdelená podľa kmeňov, ktoré sa nazývali podľa jednotlivých Jákobových synov. Oblasti nazvané podľa synov Zebulóna a Neftaliho boli okrajové. Ohraničovali Palestínu zo severu. V tejto oblasti sa nachádzalo aj Galilejské more. Kafarnaum bol pri tomto mori, a preto je o ňom napísané, že je to prímorské mesto. Galilejské more je známe aj pod názvom Genezaretské jazero. Výraz more môže byť zavádzajúci, pretože je to sladkovodné jazero. Je veľké asi ako osemkrát Zemplínska Šírava.

V okolí tohto jazera začal Ježiš kázať a hovoriť: *Pokánie čiňte lebo sa priblížilo kráľovstvo nebeské.* To isté hlásal Ján Krstiteľ. Ježiš pokračuje v diele Jána Krstiteľa a nielen to. Ježiš je ten, ktorému Ján pripravoval cestu. Ježiš svoje dielo dokončil smrťou a vzkriesením – to všetko pre nás. Začalo sa to zvestovaním o kráľovstve nebeskom.

Kráľovstvo nebeské sa priblížilo. Aj pre nás, ktorí sme tu zhromaždení, sa kráľovstvo nebeské priblížilo. Stalo sa to príchodom Pána Ježiša na túto zem. V Ježišovi Kristovi k nám prichádza Jeho kráľovstvo, ale plne bude medzi nami, až keď príde Kristus druhýkrát. Uvidí to každý človek a každé koleno sa pred ním skloní. Príde nečakane a nikto nevie, kedy to bude. Sme iba pútnici. Náš život je putovanie do kráľovstva nebeského. Putujeme na miesto, ktoré nám pripravil Kristus. Ukázal nám cestu, a tou cestou je On sám. Sme iba pútnici. Náš život je putovanie do kráľovstva Božieho zvestované a máme nádej, že raz budeme tam, kde je náš Pán Ježiš Kristus. Kým žijeme na tejto zemi, sme len pútnici a putujeme do našej domoviny, ktorú nám Boh pripravil. Ako má vyzeráť toto naše putovanie?

Zvesť o kráľovstve nebeskom začína napomenutím a výzvou: Pokorte sa! Pokorme sa pred Pánom Bohom a Jeho slovom a žime tak, ako nás to Pán Boh učí. Božie slovo nás nechce zviazať, ale ukazuje smer a dáva slobodu.

Keď Ježiš chodil a zvestoval, povolal svojich prvých štyroch učeníkov - Petra, Ondreja, Jakuba a Jána. Boli to rybári. Zanechali svoje siete, loď a otca a nasledovali Ježiša. Vzhľadom na dôležitosť obchodu s rybami pri Galilejskom mori je jasné, že prví Ježišovi učeníci za sebou zanechávajú bezpečný a stabilný spôsob života. Na inom mieste sa píše, ako Ježiš povolal ďalšieho učeníka. Ten Ježišovi povedal: „Dovoľ mi najprv odísť a pochovať si otca. Odpovedal mu (Ježiš): Nech si mŕtvi pochovávajú svojich mŕtvych; ale ty choď a zvestuj kráľovstvo Božie!“ (Lk 9, 59-60). Sú to veľmi tvrdé slová. Neznamená to, že teraz máme zanechať všetko, čo máme a máme niekde putovať. To žiadal od svojich učeníkov Ježiš.

Skrze Bibliu hovorí Boh k nám a môže nás viesť rôznymi cestami. Nech už sme kdekoľvek, máme žiť podľa Božieho slova. Nasledovanie Krista nemusí spôsobiť zmenu adresy trvalého pobytu, ale má byť neustálou zmenou na spôsobe nášho života. Máme stále bojovať s hriechom, činiť pokánie, zanechať spôsoby starého človeka a každý deň sa obracať na Krista a prosiť Ho o vedenie. To môže byť doprevádzané tým, že sa budeme musieť niečoho vzdať. Pre učeníkov to bola práca a rodina. Môže to byť rôzne. Zanechať neznamená, že teraz máme opustiť celú rodinu a niekde sa zavrieť a už nikoho z nich nikdy viac nevidieť. Je to boj s hriechom a nasledovanie Krista, a to môže v živote každého z nás vyzeráť rôzne, ale aj podobne. Dôležité je počúvať Boží hlas a žiť podľa neho.

Potom ako Ježiš povolal prvých učeníkov, ďalej pokračoval v kázaní evanjelia o kráľovstve. Jeho slová boli doprevádzané mocnými činmi, keď uzdravoval chorých. V poslednom verši dnešného textu sa píše, že Ježiša nasledovali veľké zástupy z Galileje, Desat'mestia, Jeruzalema, Judska a Zajordánska. Tieto zemepisné názvy označujú rôzne časti celej Palestíny. Na začiatku Ježiš pôsobí iba v okolí jedného mesta, a to Kafarnaumu. Neskôr už za ním prichádzajú ľudia skoro z celej Palestíny. Je udivujúce ako rýchlo sa po celej Palestíne rozniesla zvesť o Ježišovi Kristovi. To nie je všetko.

Zvesť o Kristovi nemá znieť iba v Palestíne. Na konci Evanjelia podľa Matúša čítame, že Ježiš posielal učeníkov do celého sveta. Vzkriesený Kristus vysielal učeníkov, aby išli a činili mu ďalších učeníkov zo všetkých národov a krstili ich v meno Otca a Syna a Duchu Svätého. Evanjelium o záchrane skrze Syna Božieho má znieť po celom svete. Záchrana je ponúknutá každému. Evanjelium má byť zvestované všetkým ľuďom. Zvesť radosti sa má šíriť po celom svete. Každý z nás môže priniesť evanjelium do tej časti sveta, v ktorej sa nachádza. Tak ako si Pán Ježiš povolal prvých učeníkov, povolal aj nás.

Ježišova zvesť začína výzvou k pokániu. Máme zápasit' s hriechom a pokušeniami a s dôverou volať na Pána, pretože nijak inak sa nemôžeme zachrániť. Keď už sme pokorení a uvedomujeme si svoju nehodnosť a nedostatočnosť, ďalej tá zvesť hovorí o nádeji. Hovorí o Božom kráľovstve. Zvesť o Božom kráľovstve nás uist'uje, že naše životy smrťou nekončia. Nenamáhamo sa tu nadarmo. Na konci nášho života nie je smrť, ale Božie kráľovstvo. Zvestujme ďalej Božie slovo o nepominuteľnej nádeji. Amen.

Vypočujme si slová vyslania, ako sú napísané v 1. liste Petrovom v 1. k.:

A ak vzývate Otca, ktorý bez uprednostňovania súdi každého podľa jeho diela, konajte v bázni, kým ste tu na zemi.

Pokoj Boží, ktorý prevyšuje každý ľudský rozum, nech háji a ochraňuje vaše srdcia i vaše mysle v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi. Amen.